

תמורה יד

קושי	קרבנות ציבור	קרבנות יחיד
<p>קושי: וכללא הוא? והרי עופות, דקרבן יחיד - ואין עושה תמורה! תירוץ: כי קתני - בבהמה קתני. עוד קושי: והרי ולד - דקרבן יחיד הוא ואין עושה תמורה! תירוץ: הא מני - רבי יהודה היא, דאמר הולד עושה תמורה. עוד קושי: והרי תמורה עצמה, דקרבן יחיד היא - ואין תמורה עושה תמורה! תירוץ: כי קתני - בעיקר זיבחא קתני. תירוץ גם לקושי הקודמת: השתא דאתית להכי, אפילו תימא רבנן - בעיקר זיבחא קתני.</p>	ואין עושין תמורה	עושין תמורה
<p>קושי: וכללא הוא? והרי עולה, דקרבן יחיד - וזכר אתיא נקבה לא אתיא! תירוץ: האיכא עולת העוף, דתניא: תמות וזכרות - בבהמה, ואין תמות וזכרות בעופות. עוד קושי: והרי חטאת, דקרבן יחיד היא - ונקבה אתיא זכר לא אתיא? תירוץ: האיכא שער נשיא, דמייתי זכר. עוד קושי: והאיכא אשם יחיד - דזכר אתי נקבה לא אתי? תירוץ: כי קאמרי רבנן - קרבן דשוי בין ביחיד בין בציבור, אשם - ביחיד איתיה בצבור ליתיה; תירוץ 2: מי קתני כל קרבנות? יש בקרבנות קתני, ומאי ניהו - שלמים, ואי בעי - נקבה מייתי, ואי בעי - זכר מייתי.</p>	בזכרים	בין בזכרים בין בנקבות
	אין חייבין באחריותן ולא באחריות נסכיהן, אבל חייבין באחריות נסכיהן משקרב הזבח	חייבין באחריותן ובאחריות נסכיהם
	דוחין את השבת ואת הטומאה	אינן דוחות לא את השבת ולא את הטומאה דחית ר' מאיר: והלא חביתי כ"ג, ופר של יוה"כ, קרבנות היחיד הן - ודוחין את השבת ואת הטומאה! אלא - שזמנו קבוע.

מלמד שכל היום כשר למוספין	דבר יום כיומו
מלמד שאם עבר היום ולא הביאן אינו חייב באחריותן	כיומו
אפשר בלילה או מחר	מנחתם ונסכיהם

ריש לקיש לומד מפסוק אחר שאפשר מחר: **מזבחה שבתות ה'** וצריכא, דאי כתב רחמנא, **מזבחה שבתות ה'**, הוה אמינא: ביום - אין, ובלילה - לא, אמר קרא **ומנחתם ונסכיהם**; ואי כתב רחמנא **מנחתם ונסכיהם** ולא כתב **מזבחה שבתות ה'**, הוה אמינא: בלילה - אין, ביממא - לא. ומאי שנא - משום דבקדשים לילה הולך אחר היום, צריכי

סתירה	מנחתא ונסכיוא אפשר בלילה או מחר	דברים שדרכן ליקרב ביום, כגון הקומץ הלבונה ומנחת נסכים
רמי בר חמא	כאן - ליקדש	כאן – ליקרב
רב יוסף		קושי: אי מיקדש קדשי - קרובי מיקרבי, והא תניא: זה הכלל, כל הקרב ביום - אין קדוש אלא ביום, וכל הקרב בלילה - קדוש בלילה, בין ביום בין בלילה - קדוש בין ביום בין בלילה?
רב דימי	נסכים הבאין בפני עצמן	קושי: כי סליק רב דימי, אשכחיה לרב ירמיה דיתיב וקאמר משמיה דרבי יהושע בן לוי: מנין לנסכים הבאים עם הזבח שאין קריבין אלא ביום - ת"ל וְנִסְכֵיכֶם וְזֶמְנֵיכֶם, מה שלמים - ביום, אף נסכים - ביום. אמר: אי אשכחיה דכתיב איגרתא, שלחי ליה לרב יוסף
		נסכים הקריבים עם הזבח

